

Posudek oponenta diplomové práce Adama Budiše na téma Využívání znaleckého posudku v dokazování

Diplomová práce je zpracována na aktuální problematiku v oblasti dokazování v trestním řízení.

Diplomová práce (mimo úvodu, závěru a seznamu použité literatury) je vhodně rozdělena do pěti částí.

V druhé části se autor zabývá obecnými otázkami znalectví, jako důkazního prostředku a osobou znalce. Charakterizuje zásady dokazování, do kterých řadí i zásadu zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností. Dále zde vymezuje základní pojmy dokazování, které stručně charakterizuje. Pozornost věnuje i některým otázkám dokazování před zahájením trestního stíhání, po zahájení trestního stíhání a v hlavním líčení. Autor uvádí (s. 18), že těžiště dokazování je v hlavním líčení. Proti tomu nelze nic namítat. Otázkou však je, zda téměř ve stejném rozsahu není prováděno dokazování v přípravném řízení trestním. Mám za to, že převážně tomu tak je. To má řadu negativních důsledků. V této části se autor vyjadřuje i k dalším souvisejícím otázkám týkajících se znalce, znaleckou činností a jejím výkonem, právní úpravou znalecké činnosti aj.

V části třetí se autor zabývá některými otázkami znaleckého posudku a odborného vyjádření.

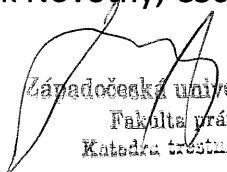
V další části diplomové práce nazvané znalecké dokazování v rámci trestního řízení, autor obecně charakterizuje procesní úpravu znaleckého posudku, přibrání a poučení znalce, vypracování znaleckého posudku, výslech znalce a další související otázky. Rovněž se alespoň ve stručnosti zabývá problematikou hodnocení znaleckého posudku a kritérii hodnocení a posuzování právních otázek znalcem. Je třeba přisvědčit názoru Musila, že „kritéria pro výběr znalců jsou stanovena velmi vágně a že kontrolní činnost Ministerstva spravedlnosti se převážně orientuje toliko na formální aspekty a málo je zaměřena na ověřování odborné úrovně znalecké činnosti“. Jsem si vědom, že problému v této oblasti je daleko více.

Autor v podstatě ve své diplomové práci charakterizuje některé otázky znalecké činnosti a v souvislosti s tím i úroveň znaleckých posudků, jejich využití a hodnocení v průběhu trestního řízení. Využívá běžných vědeckých metod pro zpracování prací tohoto druhu a dostatečné množství odborné literatury. Pozitivně hodnotím jeho snahu, v mnohých případech, o zaujetí vlastního stanoviska. Respektuje terminologii trestního práva procesního.

Obsah práce svědčí o velmi dobré znalosti autora předmětné problematiky. Proto práci hodnotím klasifikačním stupněm 1 – 2.

Praha 5. 5. 2016

Doc. JUDr. František Novotný, CSc.

Čáslavská univerzita v Plzni
Fakulta právnická
Katedra trestního práva